

Fig. 1: Driutius

Fig. 2: Toegangspoort van het voormalig Driutiuscollege

Het majestueuse binnenplein van het Driutiuscollege kan vandaag nog altijd ruimtelijk ervaren worden binnen de rechthoekige contouren van het Smoldersplein in Leuven. Van het college zelf rest alleen nog de toegangspoort in de Schrijnmakersstraat. Deze “triumfboog” met toskaanse zuilen van architect Corthout leidt nergens meer naartoe.

Bouwheer Jacques François Van Elstlande, de laatste president van het college en descendent van de stichter liet tussen de voluten beitelten: Drieuxiorum Domus of het huis van de Drieux’s. Dit was terecht want het waren voornamelijk afstammelingen van de familie van de stichter die er verbleven.

Michael Driutius of Drieux studeerde in Leuven theologie en rechten. Hij werd drie maal kanselier (of rector) en bekleedde daarnaast ook belangrijke kerkelijke functies. In zijn testament gaf hij aan dat zijn woonhuis behoorlijk bemeubeld moest worden en dat het samen met zijn boeken “tot de eeuwigheid” ter beschikking zou worden gesteld voor studenten die voor een beurs in aanmerking kwamen. Zijn twee huizen en de tuin dienden omgevormd te worden tot een college dat zijn naam zou dragen. Dit college, met de daaraan verbonden studiebeurzen, was bestemd voor bloedverwanten of, bij ontstentenis daarvan, voor streekgenoten uit zijn geboortedorp Volckerinckhove (nu Frans-Vlaanderen).

Voor zijn bibliotheek kocht hij gerichte vakliteratuur. Via een onvolledig bewaard gebleven bibliotheekinventaris kunnen we ons een beeld vormen van zijn leeswereld. De lijst bevat eenendertig theologische werken en nog eens zevenveertig titels over kerkelijk recht. Deze boeken behoorden waarschijnlijk tot de kern van zijn bibliotheek. Er waren heel wat college- en privé-bibliotheeken in Leuven, maar op een centrale bibliotheek moest men wachten tot 1636. Die oprichting maakte de oude collegebibliotheeken niet overbodig maar eerder complementair. In de loop van haar bestaan kreeg de de Driutiusbibliotheek regelmatig boeken van milde schenkers. In de achttiende eeuw deed de bibliotheek nog steeds dienst. In 1757 werden de statuten nog aangepast en opnieuw gedrukt.

De inboedel van de colleges werd bij hun opheffing door de Franse Republiek (1797) openbaar verkocht. De boeken volgden een ander traject. Aan de hoofdplaats van elk departement richtte de

Fig. 3: Wapenschild Driutius

Fransen overheid een Ecole Centrale op. Veel boeken in de bibliotheken van deze hogescholen voor het volk waren afkomstig van de Leuvense Universiteit en haar Colleges. Ze werden gretig aanvaard, ook al kon een officiële school met die vaak religieus getinte boeken of bibliofiele uitgaven weinig aanvangen. De meest kostbaarste werken uit Leuven werden echter door commissarissen van het Comité de Salut Public eerder afgevoerd, ze verdwenen richting Parijs. Bij de opheffing van de Centrale scholen werd hun boekenbezit Brussels stadsbezit. De collecties verdwenen onder de naam "Ville de Bruxelles" in de collecties van de Koninklijke Bibliotheek. Het lot van de Driutiusbibliotheek hebben we niet kunnen achterhalen, evenmin hoe de twaalfdelige reeks "Benedictus de XIV" uit de Driutiusbibliotheek in de hernieuwde bibliotheek van de Abdij van Park terecht kwam.

Die twaalf boeken zijn ingebonden in een kalfslerenband met op elk voorplat het supralibros van de Driutiusbibliotheek: Ex bibliothecæ collegii Driutii. Tegenover de titelpagina staat met de hand geschreven: *Dono dedit Bibliothecæ Driutianæ ... dominus du Foir ... pastor in Ingelmunster 1756*. Op de titelpagina staat eveneens in handschrift: *Bibliothecæ collegii Driutii*. De Pastoor du Foir van Ingelmunster was dus de gulle schenker.

De boeken uit de Driutiusbibliotheek doeken op uit de vergetelheid dankzij het ontsluiten van de bibliotheek van de Abdij van Park, een titanenwerk van wijlen mevrouw Zeef Van Bragt († 2011). Haar werk werd voltooid met de uitgave van een tweedelige catalogus. Het eerste deel (327 blz.) bevat bijdragen over de collectie en de geschiedenis van de abdijsbibliotheek. Eminente specialisten van het historische boek laten de lezer met dit rijk geïllustreerd boek kennismaken met deze uitzonderlijke boekencollectie. Het tweede deel, de eigenlijke catalogus (288 blz.) omvat de bibliografische beschrijving van de 4576 boeken van de historische abdijsbibliotheek.

Vrienden van de Abdij van 't Park en de Stad Leuven stellen beide boekdelen voor in de pas gerestaureerde bibliotheek op zondag 12 oktober.

Fig. 4: Het supralibros van de Driutiusbibliotheek op de weer gevonden boeken